

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kf.VII.40.266/2020/3.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János

a tanács elnöke

Dr. Stumpf-Rádai Ágota

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin

bíró

A felperes: ...

cím

Az alperes: Budapesti Rendőr-főkapitányság

cím

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: teljesítmény juttatás különbözet megfizetése

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

A fellebbezéssel támadott határozat:

Fővárosi Törvényszék 32.K.702.119/2020/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 32.K.702.119/2020/11. számú ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2017. december 1-jétől került kinevezésre a ... szolgálati helyre alosztályvezetői beosztásba, majd 2018. szeptember 1-jei hatállyal a szolgálati jogviszony módosításával az alperes ... szolgálati helyre került kiemelt főelőadó beosztásba, tisztii besorolási osztály, C besorolási kategóriába.

[2] Az alperes a számú állományparancsával a felperest kiemelt főelőadói beosztása mellett alosztályvezetői feladatok ellátásával bízta meg 2018. szeptember 1-jétől 2019. augusztus 31-éig terjedő időszakra, melynek ellátásáért 150%-os megbízási díjat állapított meg; a megbízási 2018. november 30. napjával megszüntetésre került.

[3] A felperes 2018. évi teljesítményértékelésére alosztályvezetői feladatai ellátására tekintettel került sor. Az éves minősítésének eredménye kivételes, 93%-os lett, ennek ellenére a kiemelt főelőadó beosztás kiváló minősítéséhez rendelt 307.000 forint összegű teljesítményjuttatásban részesült alosztályvezetői beosztás kiváló minősítéséhez rendelt 492.000 forint helyett.

[4] A felperes szolgálati panaszát, amelyben kérte a 2018. évi teljesítményjuttatás alosztályvezetői beosztáshoz tartozó központilag meghatározott 1,6 szorzószámmal történő megállapítását és kifizetését, Budapest rendőrfőkapitánya számon hozott 2019. július 23-án kelt határozatával a felperes szolgálati panaszát megalapozatlanság miatt elutasította. Hivatkozott a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló (Hszt.) 158. § (1)-(2) bekezdésére, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. BM rendelet (BMr1.) 9/A. § (1) bekezdésére.

A felperes keresete és az alperes védírata

[5] A felperes pontosított kereseti kérelmében a szolgálati panasszal egyezően kérte a kiemelt főelőadói beosztása alapján kifizetett és az alosztályvezetőnek járó teljesítményjuttatás közti különbözetként jelentkező 185.000 forint megfizetését.

[6] A teljesítményjuttatás kiszámítására egy központilag megállapított juttatási alapösszeg (161.693 forint) meghatározásával került sor, amelynek összegét a beosztási kategóriához rendelt beosztási szorzó és a minősítésnek megfelelő értékszorzó növelte. Az alapösszeg, az 1,9-szeres kivételes minősítés szerinti értékszorzó, valamint 1-szeres beosztási szorzó alapján 307.000 forint teljesítményjuttatást állapítottak meg a felperes részére a 2019. márciusában betöltött beosztás alapulvételével. Hivatkozott arra, hogy a minősítő lap tanúsága szerint alosztályvezetői beosztására tekintettel végezték el a teljesítményértékelést, ennek ellenére az alapösszeghez és a kivételes teljesítményű értékszorzóval számított összeghez nem e beosztáshoz figyelembe vehető 1,6-os beosztási szorzót alkalmaztak, hanem az értékeléskor ténylegesen betöltött beosztásához kapcsolódó egyszeres szorzót.

[7] A felperes hangsúlyozta, hogy a 2018. év utolsó hónapja kivételével egész évben alosztályvezetői munkakört látott el, az alperes nem állapított meg év közben részére új teljesítmény-követelményeket a kiemelt főelőadói beosztásra (munkakörre) figyelemmel, az új munkakörre vonatkozó munkaköri leírást 2018. szeptember helyett decemberben készítette el.

[8] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a belügyminiszter irányítása alatt álló egyes fegyveres szervek hivatásos állományú tagjai teljesítményértékelésének ajánlott elemeiről, az ajánlott elemek alkalmazásához kapcsolódó eljárási szabályokról, a minősítés rendjéről és a szervezeti teljesítményértékelésről szóló 26/2013. (VI.26.) BM rendelet (BMr2.) 5. § (2) bekezdése és a közszolgálati egyéni teljesítményértékelésről szóló 10/2013. (I.21.) Korm. rendelet (Kormr.) 22. § (1) bekezdése alapján a felperes 2018. évi munkájának értékelésekor kiemelt főelőadó tényleges beosztása figyelembevételével került meghatározásra a teljesítményjuttatás összege.

[9] Az alperes nem vitatta, hogy a kiemelt főelőadói beosztáshoz tartozó kivételes (kiváló) teljesítményértékelést 307.000 forint összegű teljesítményjuttatással, míg az alosztályvezető kivételes teljesítményértékelését 492.000 forint teljesítményjuttatással honorálta; a felperes által alkalmazott számítási metodikát vitatta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 185.000 forint teljesítményjuttatás különbözet megfizetésére. A bíróság ítéletében kiemelte, hogy a felperesre vonatkozó 2018. évre kiállított minősítő lap 1. pontjában egyértelműen szerepel, hogy a minősített a feladatait alosztályvezetői beosztásban látta el, ebből arra következtetett, hogy a munkáltató a felperes alosztályvezetői munkakörben nyújtott teljesítményét vizsgálta.

[11] Figyelembe vette a bíróság, hogy a Hszt. 112. § (4) bekezdése alapján a minősítést az állományilletékes parancsnok minősítő lap alapján hagyta jóvá. A felperes minősítése a 2018. év túlnyomó részében (11 hónapon keresztül) ellátott alosztályvezetői feladataira tekintettel valósult meg, annak pedig nincs jelentősége a jogvita szempontjából, hogy megbízási díjban részesült.

[12] A munkáltató a Hszt. 113. § (3) bekezdése szerint a minősítés vagy a teljesítményértékelés újbóli elvégzését nem rendelte el. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy amennyiben a munkáltató a felperes 2018. szeptember 1-jétől kezdődő kiemelt főelőadói beosztására tekintettel a BMr2. 5. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek érvényesülését tartotta követendőnek, abban az esetben a felperest a kiemelt főelőadói beosztás vonatkozásában újra kellett volna vizsgálnia és részére új teljesítménykövetelményeket kellett volna meghatározni arra is figyelemmel, hogy a Kormr. 22. § (1) bekezdése szerint a felperes szolgálati jogviszonyának módosítása miatt legalább két hónapig az értékelő vezetőjének irányítása alatt állt. Miután az alperes új teljesítménykövetelményeket nem állapított meg a kiemelt főelőadói beosztásával összefüggésben, ezért a minősítő lap szerinti osztályvezetői teljesítményértékelése nem vitatható.

[13] Az elsőfokú bíróság lényegesnek tartotta, hogy a kiemelt főelőadói beosztásra vonatkozó munkaköri leírást csak 2018. decemberben készítette el a munkáltató és azt 2019. január 14. napján vette át a felperes annak ellenére, hogy 2018. szeptember 1. napjától az új munkakört látta el. Kiemelte, hogy a felperes nem kerülhet a teljesítményjuttatás megállapítása terén hátrányba azáltal, hogy bár beosztása szerint kiemelt főelőadó volt, ugyanakkor munkaköri feladatait 2018. évben 11 hónapon keresztül az alosztályvezetői feladatok jelentették.

[14] Az elsőfokú bíróság szerint a 2020. május 26. napján kiadmányozott számú levél mellékletét képező alperesi táblázat igazolta, hogy az alperes az azonos munkakörben foglalkoztatott ugyanolyan teljesítményű személyek esetén a teljesítményjuttatás összegét nem mérlegeléssel, hanem azonos mértékben állapította meg.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

[15] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Hivatkozott a BMr2. 5. § (2) bekezdése, valamint a Kormr. 22. § (1) bekezdése megsértésére. Az alperes kiemelte, hogy nem vitásan a felperes alosztályvezetői megbízása ellenére nem kizárólag alosztályvezetői feladatokat látott el, mert kérelmére 2018. szeptember 1. napján kiemelt főelőadói beosztásba helyezték és e feladatait a tárgyévben négy hónapig ellátta. Az alperes kifogásolta, hogy ennek ellenére az elsőfokú bíróság a minősítő lapon szereplő beosztást vette figyelembe.

[16] Az alperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében nem jelölt meg jogszabályt, amely alapján az alperesnek a teljesítményjuttatás megállapításakor – a hivatkozott BMr2. és Kormr.-el ellentétesen – azt kellett volna figyelembe vennie, hogy a felperes a 2018. évben több hónapig volt alosztályvezetői, mint kiemelt főelőadói beosztásban. Az ítélet iratellenesen és tévesen állapította meg, hogy a munkáltató a felperest a minősítő lapon szereplő alosztályvezetői beosztásban nyújtott teljesítményével kapcsolatban vizsgálta, ugyanis a felperest kizárólag kiemelt főelőadóként vizsgálhatta.

[17] Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú bíróság annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a felperes beosztása mellett megbízással milyen feladatokat látott el, és az alperes által hivatkozott BMr2. 5. § (1) bekezdéséről ítéletében említést sem tett.

[18] Hivatkozott arra, hogy a 2018. évre szóló teljesítmény követelmények felperes részére való meghatározásakor a munkáltató nem tudhatta előre, hogy 2018. szeptemberétől változni fog a felperes beosztása, ezért a felperes alosztályvezetői minőségben került feltüntetésre. Álláspontja szerint a munkáltató adminisztrációs tévedésére sem a felperes, sem az elsőfokú bíróság nem alapozhatta a teljesítményjuttatás különbözet megállapítását csupán azért, mert nem került átvezetésre a minősítő lapon, hogy a felperes kiemelt főelőadó. Bizonyításra került az elsőfokú eljárásban, hogy amennyiben a minősítő lapon kiemelt főelőadó beosztás szerepelne, a felperest akkor sem illette volna meg teljesítményjuttatás különbözet. A munkaköri leírás késedelmes kézbesítésének az alperes álláspontja szerint nincs relevanciája.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] Az alperes fellebbezése megalapozatlan az alábbiak szerint.

[21] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kizárólag a fellebbezés keretei között vizsgálta felül.

[22] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a jogszabályok helyes alkalmazásával jogszerű döntést hozott, mellyel a Kúria is egyetértett.

[23] Az alperes fellebbezésében tévesen kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza a BMr2. 5. §-ában, valamint a Kormr. 22. §-ában foglaltakat, és azt, hogy a megjelölt jogszabályban foglaltakat nem vette figyelembe. Az elsőfokú bíróság ítéletének [12] pontjában, továbbá a [16] pontjában kifejtette arra vonatkozó álláspontját, hogy a felperest az új beosztás vonatkozásában újra kellett volna vizsgálnia és részére a kiemelt főelőadói beosztáshoz kötötten új teljesítménykövetelményeket kellett volna meghatározni, amelynek hiányában az alperes mulasztását állapította meg.

[24] Az elsőfokú bíróság a felperes előadását elfogadva arra az álláspontra helyezkedett, hogy 2018. év január 1-től november 30. napjáig a felperes alosztályvezetői feladatokat látott el és a 2018. év utolsó hónapjában került sor ténylegesen a kiemelt főelőadói beosztási feladatok ellátására.

[25] A Kúria kiemeli, hogy a perbeli jogvitában annak volt jelentősége, hogy a felperes 2018. évi teljesítményét a munkáltató melyik beosztása szerint ellátott feladataira tekintettel végezte el, ugyanis a Hszt. 111. § (1) bekezdése alapján a hivatásos állomány tagjának szolgálatellátását, magatartását és a vele szemben támasztott követelményeknek való megfelelést kellett értékelni (egyéni teljesítményértékelés). A teljesítményjuttatás függvénye az előző évi (2018.) egyéni teljesítményértékelésének az eredménye.

[26] Az elsőfokú bíróság és a felperes is helyesen hivatkozott a 2018. évre szóló teljesítményértékelés eredményeként kiállított minősítő lapban foglaltakra, mert abban az alperes egyértelműen a felperest alosztályvezetői beosztásban minősítette. Ezt támasztotta alá továbbá a védíráshoz mellékelt teljesítménykövetelmények értékeléséről szóló értékelő lap is, amelyben a felperes által vezetett szervezeti egység, azaz a rendészeti osztály járőrszolgálati alosztály szakmai irányítása, felügyelete mint kompetencia került kiértékelésre. Arra is helyesen hivatkozott a felperes, hogy a kiemelt főelőadói munkakör vonatkozásában nem készített a munkáltató új teljesítménykövetelményeket a BMr2. 5. § (2) bekezdése, valamint a Kormr. 20.-22. §-ában foglalt rendelkezések alapján. A Kormr. 22. § (3) bekezdés a)-b) pontja szerint, ha az értékelt személy munkaköre a tárgyév során módosul, a korábbi munkakörében a korábbi munkakör tekintetében illetékes értékelő vezető végzi el a teljesítményértékelését a soron következő teljesítményértékeléskor, az új munkakörben az új munkakör szerint illetékes értékelő vezető az értékelt személy munkába lépését követő harminc napon belül új kötelező és – a közszolgálati tisztviselők vonatkozásában – ajánlott teljesítményértékelési elemeket állapít meg.

[27] Mindezekből az elsőfokú bíróság okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes 2018-évi teljesítményértékelése az alosztályvezetői beosztása, és a beosztáshoz tartozó feladatok ellátása tekintetében történt.

[28] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alosztályvezetői feladatok ellátására vonatkozó kivételes eredményű teljesítményértékelést a kiváló minősítésű alosztályvezetőkre megállapított teljesítményjuttatással kellett ellentételezni. A jogszabályok helyes értelmezéséből nem az következik, hogy a felperes teljesítményértékelésekor betöltött beosztásához igazodóan kell a teljesítményjuttatást kifizetni, ugyanis a teljesítményértékelés a hivatásos állományú személy korábbi (megelőző év) teljesítményéhez igazodik az értékelés szerinti feladatok ellátására figyelemmel.

[29] Mindezekre figyelemmel a Kúria az elsőfokú ítéletét – a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, annak helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

Záró rész

[30] A Kúria a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016-évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése, 82. § (1) bekezdése és 83. § (1) bekezdése alapján - tekintettel arra, hogy a felperes perköltség iránti igényt nem terjesztett elő, - mellőzte a perköltségre vonatkozó rendelkezést.

[31] Tekintettel arra, hogy az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján az alperes illetékmentes, ezért a le nem rótt 14.800 Ft fellebbezési illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 91. § (1) bekezdés c) pontja és 102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

[32] A Kúria ítélete ellen további jogorvoslatnak nincs helye [Kp. 99. § (1) bekezdése és 116. § d) pontja].

[33] A Kúria a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. június 14.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő